

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Prokuratora** Jerzego Fiedoruka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 czerwca, 8 lipca i 17 września 2014 roku

sprawy:

M. R., syna K. i W. z domu O., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 21 listopada 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,23 g, to jest 2 jednorazowych porcji narkotyku, i w postaci amfetaminy o wadze 2,15 g, to jest 9 jednorazowych porcji narkotyku,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. na początku listopada 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił odpłatnie, za cenę 40 zł, E. K. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

III. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił odpłatnie, za cenę 40 zł, E. K. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

IV. bliżej nieustalonego dnia latem 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił odpłatnie, za cenę 40 zł, K. K. (1) środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji ziela konopi,

to jest o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

V. bliżej nieustalonego dnia w październiku 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie K. K. (1) środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

VI. bliżej nieustalonego dnia w październiku 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie K. K. (1) środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

VII. bliżej nieustalonego dnia w listopadzie 2013 roku, do 21 listopada 2013 roku, w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie K. M. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

VIII. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie M. F. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

IX. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie M. F. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

X. bliżej nieustalonego dnia pod koniec października 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, udzielił nieodpłatnie Z. Z. środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji amfetaminy,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

XI. w okresie od 28 kwietnia 2013 roku do 21 listopada 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich okresach czasu, ułatwił bliżej nieustalonej liczbie osób użycie środka odurzającego w postaci amfetaminy w ten sposób,

że brał od nich pieniądze na zakup narkotyków, kontaktował się z osobami sprzedającymi środki odurzające, przekazywał im pieniądze, odbierał od nich narkotyki i wręczał je osobom zażywającym,

to jest o czyn z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

I. Oskarżonego uznaje za winnego tego, że w dniu 21 listopada 2013 roku w B., wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci 0,23 grama ziela konopi innych niż włókniste i substancję psychotropową w postaci 2,15 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii – i za to na mocy art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go i wymierza mu **karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Oskarżonego uznaje nadto za winnego tego, że:

1. bliżej nieustalonego dnia na początku listopada 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił E. K. odpłatnie, za cenę 40 złotych, substancji psychotropowej w postaci 1 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

2. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił E. K. odpłatnie, za cenę 40 złotych, substancji psychotropowej w postaci 1 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

3. bliżej nieustalonego dnia latem 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił K. K. (1) odpłatnie,

za cenę 40 złotych, środka odurzającego w postaci jednorazowej porcji ziela konopi innych niż włókniste, to jest czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

i za każdy z tych czynów na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go, przyjmując zaś, że stanowią one jeden ciąg przestępstw, na mocy art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu **karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.**

III. Oskarżonego uznaje nadto za winnego tego, że:

1. bliżej nieustalonego dnia w październiku 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił K. K. (1) nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
2. bliżej nieustalonego dnia w październiku 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił K. K. (1) nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
3. bliżej nieustalonego dnia w listopadzie 2013 roku, nie później niż do dnia 21 listopada 2013 roku, w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił K. M. nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
4. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił M. F. nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
5. bliżej nieustalonego dnia w lipcu 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił M. F. nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
6. bliżej nieustalonego dnia pod koniec października 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, udzielił Z. Z. nieodpłatnie substancji psychotropowej w postaci 0,3 grama amfetaminy, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
7. w okresie od dnia 25 kwietnia 2013 roku do dnia 21 listopada 2013 roku w B., działając wbrew przepisom ustawy, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, ułatwił bliżej nieustalonej liczbie osób użycie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ten sposób, że brał od nich pieniądze na zakup narkotyków, kontaktował się z osobami je sprzedającymi, przekazywał im pieniądze, odbierał od nich narkotyki i wręczał je osobom zażywającym, to jest czynu z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

i za czyny opisane w punktach od III.1 do III.6 na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, a za czyn opisany w punkcie III.7 na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. skazuje go, przyjmując zaś, że stanowią one drugi ciąg przestępstw, na mocy art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**.

IV. Na mocy art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **przepadek** kwoty **80 (osiemdziesiąt) złotych** tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez niego z przestępstw.

V. Na mocy art. 91 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

VI. Na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 72 § 1 pkt 5 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza** oskarżonemu **na okres 5 (pięciu) lat** tytułem próby, w okresie tym **zobowiązując** go do powstrzymania się od używania środków odurzających.

VII. Na mocy art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii **zobowiązuje** oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu dla osób uzależnionych od narkotyków i oddaje go pod **dozór kuratora**.

VIII. Na mocy art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka **przepadek** torebek z zawartością substancji psychotropowej oraz środka odurzającego, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/29/14 na karcie 77 akt sprawy pod pozycjami 1 i 2, **zarządzając ich zniszczenie**.

IX. **Zwalnia** oskarżonego od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia :

II K 89/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. R. jest osobą uzależnioną od substancji psychoaktywnych.

D o w ó d : opinia sądowo – psychiatryczna (k. 81 – 85).

D o w ó d : kwestionariusz (k. 88 – 101).

W przeszłości był kilkakrotnie karany sędownie, w tym za posiadanie amfetaminy.

D o w ó d : dane o karalności i odpisy orzeczeń (k. 37 – 38 i 40 – 42).

W dniu 25 kwietnia 2013 roku, po odbyciu części orzeczonej kary pozbawienia wolności, opuścił jednostkę penitencjarną.

D o w ó d : notatka urzędowa wraz z załącznikiem (k. 138 – 141).

Z uwagi na swoje uzależnienie, ponownie zaczął zaopatrywać się w amfetaminę. Ułatwiał także innym, bliżej nieustalonym osobom, użycie tej substancji psychotropowej w ten sposób, że brał od nich pieniądze na zakup narkotyków, kontaktował się z osobami je sprzedającymi, przekazywał im pieniądze i odbierał od nich narkotyki, które dostarczał swoim znajomym. Niektóre osoby nieodpłatnie częstował też amfetaminą, którą nabywał na własne potrzeby. I tak:

- w lipcu 2013 roku w B. dwa razy udzielił nieodpłatnie po 0,3 grama amfetaminy M. F.,
- w październiku 2013 roku w B. dwa razy udzielił nieodpłatnie po 0,3 grama amfetaminy K. K. (1),
- pod koniec października 2013 roku w B. udzielił nieodpłatnie 0,3 grama amfetaminy Z. Z.,
- pomiędzy 1 a 21 listopada 2013 roku w B. udzielił nieodpłatnie 0,3 grama amfetaminy K. M..

Kilkakrotnie sprzedawał również narkotyki. A mianowicie:

- latem 2013 roku w B. udzielił odpłatnie, za cenę 40 zł, jednorazowej porcji ziela konopi innych niż włókniste K. K. (1),
- w lipcu 2013 roku i na początku listopada 2013 roku w B. udzielił odpłatnie, za cenę 40 zł, po 1 gramie amfetaminy E. K., przy czym podczas drugiej z tych transakcji wyżej wymieniony nie miał przy sobie pieniędzy i pozostawił w zastaw swój dowód osobisty i kartę bankomatową.

D o w ó d : wyjaśnienia oskarżonego (k. 25 – 250, 31 – 32, 65 i 136 – 1360).

D o w ó d : zeznania E. K. (k. 180 i 184).

D o w ó d : zeznania M. W. (k. 390 i 1830).

D o w ó d : zeznania D. G. (k. 460 i 161).

D o w ó d : zeznania Z. Z. (k. 470 i 161 – 1610).

D o w ó d : zeznania B. P. (k. 750 i 1600).

W dniu 21 listopada 2013 roku funkcjonariusze Policji przeszukali mieszkanie M. R. przy ulicy (...) w B., ujawniając torebki foliowe z zawartością 2,15 grama amfetaminy oraz 0,23 grama ziela konopi innych niż włókniste, a także dowód osobisty i kartę płatniczą E. K..

D o w ó d : protokół przeszukania wraz z załącznikami (k. 3 – 8).

D o w ó d : protokoły użycia testera narkotykowego (k. 9 – 12).

D o w ó d : protokół oględzin wraz z materiałem poglądowym (k. 13 – 16).

D o w ó d : dokumentacja z (...) Bank S.A. (k. 54).

D o w ó d : opinia z zakresu badań chemicznych (k. 71 – 74).

M. R. został zatrzymany.

D o w ó d : protokół zatrzymania osoby (k. 8a – 8b).

W toku pierwszego przesłuchania (***k. 25 – 250***), M. R. przyznał się do posiadania na własne potrzeby amfetaminy oraz marihuany, a ponadto do dwukrotnej sprzedaży amfetaminy E. K.. Oświadczył, że od czasu opuszczenia aresztu śledczego w kwietniu 2013 roku kupował narkotyki od bliżej nieznanymi mu osobami, prawdopodobnie pochodzących z H.. Zdarzało się także, iż od tych samych osób „załatwiał” amfetaminę swoim znajomym. Wszystkie transakcje odbywały się w ten sposób, że własne lub przekazane mu przez innych środki pieniężne zostawiał w umówionym przez telefon miejscu, a po jakimś czasie znajdował tam narkotyki, które przeznaczał na swoje potrzeby, bądź też przekazywał tym konsumentom, którzy je za jego pośrednictwem zamawiali, nie pobierając żadnych opłat. Oskarżony potwierdził również, że dwukrotnie sprzedał E. K., za cenę 40 zł, po 1 gramie amfetaminy – w lipcu 2013 roku i na początku listopada 2013 roku. Zaznaczył, że za drugim razem wyżej wymieniony nie posiadał przy sobie gotówki, w związku z czym zostawił u niego w zastaw swój dowód osobisty i kartę bankomatową. Dodał, że w lipcu 2013 roku dwa razy częstował amfetaminą w ilości po 0,3 grama chłopaka o pseudonimie (...), w październiku 2013 roku dwa razy częstował amfetaminą w ilości po 0,3 grama chłopaka z (...) o imieniu K., w końcu października 2013 roku poczęstował amfetaminą w ilości 0,3 grama chłopaka o imieniu Z., a w listopada 2013 roku jeden raz poczęstował amfetaminą w ilości 0,3 grama K. M..

Przesłuchany po raz kolejny (***k. 31 – 32***), M. R. ponownie przyznał się do wszystkich zarzucanych mu wówczas czynów i podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, ale zarazem oświadczył, że nie sprzedawał E. K. amfetaminy, a tylko dwukrotnie go nią częstował. Podkreślił, że jest osobą uzależnioną od narkotyków.

W trakcie ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (***k. 65***), M. R. przyznał się do częstowania innych osób amfetaminą, ale zaprzeczył, aby komukolwiek jakieś narkotyki sprzedawał. Nie był w stanie wytłumaczyć, dlaczego początkowo w tym zakresie wyjaśniał odmiennie. Potwierdził zarazem, iż „załatwiał” innym osobom amfetaminę, oświadczaając jednak, że nie pamięta już, komu konkretnie, ani ile było takich sytuacji. Złożył następnie wniosek o wydanie wyroku skazującego (***k. 104***).

Na rozprawie (***k. 136 – 1360***) oskarżony stwierdził, iż nie do końca przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów, gdyż nie sprzedawał nikomu narkotyków. Ponownie podkreślił, że jest osobą uzależnioną i wymaga

leczenia. Wskazał, że w wyjaśnieniach składanych przed policjantem podał, że sprzedawał amfetaminę E. K., albowiem funkcjonariuszom na tym zależało, a on bał się, że w przeciwnym razie trafi do aresztu. Tłumaczył, że wyżej wymieniony przyszedł kiedyś do niego, wyjął z kieszeni spodni swój portfel, w którym znajdowały się dowód osobisty oraz karta bankomatowa, i położył go na biurku, a później zapomniał zabrać. Zaprzeczył, aby był to zastaw za narkotyki. Stwierdził również, że nie sprzedawał marihuany K. K. (1), dodając, że wyżej wymieniony nie bywał w jego mieszkaniu wraz z D. G., w związku z czym ten nie mógł być świadkiem takiej transakcji. Podkreślił, że w ogóle „nie zajmował się” marihuaną, ale nie potrafił wytłumaczyć, skąd w takim razie ów środek odurzający znalazł się w jego mieszkaniu. Oskarżony przyznał, że innym osobom, które wskazał w swoich pierwszych wyjaśnieniach, nieodpłatnie udzielał amfetaminy. Potwierdził też, że różni znajomi przychodzili do niego, pytali go, czy może „załatwić” amfetaminę, a on dzwonił do jednej osoby – której bliżej nie znał, choć z jej wypowiedzi wynikało, że pochodzi z H. – i składał u niej zamówienie, po czym brał od znajomych pieniądze, udawał się z nimi w ustalone miejsce i zostawiał je tam, a po jakimś czasie w tym samym miejscu znajdował narkotyki, które w całości przekazywał konsumentom. Dodał, iż „nic z tego nie miał”.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest, że w dniu 21 listopada 2013 roku oskarżony posiadał w swoim mieszkaniu w B. – wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – środek odurzający w postaci 0,23 grama ziela konopi innych niż włókniste, a także substancję psychotropową w postaci 2,15 grama amfetaminy. Powyższe jednoznacznie wynika z protokołu przeszukania mieszkania oskarżonego i z protokołów użycia testerów narkotykowych na odnalezionych w toku tej czynności substancjach, jak też z treści opinii z zakresu badań chemicznych. Dodać należy, że z zabezpieczonej marihuany można było uzyskać 3 dawki aktywne narkotyku, a z amfetaminy sporządzić od 17 do 26 jednorazowych porcji handlowych. Oskarżony powyższych okoliczności nie kwestionował, podnosząc, że narkotyki posiadał na własne potrzeby.

Z wyjaśnień M. R. wynika też jednoznacznie, że częstował nieodpłatnie amfetaminą inne osoby, a w tym K. K. (1), K. M., M. F. (ps. (...)) oraz Z. Z.. Ostatni z wymienionych przyznał to w swoich zeznaniach (**k. 470 i 161 – 1610**), a chociaż pozostali kategorycznie temu zaprzeczyli (**k. 510, 560, 590, 161, 1610 i 1830**), to ich twierdzenia nie mogą stanowić skutecznej przeciwwagi dla – konsekwentnych w tej części – wyjaśnień oskarżonego. Nie sposób bowiem założyć, że M. R. miał interes w wymyślaniu obciążających go zdarzeń, podczas gdy osoby będące konsumentami narkotyków często wolą nie ujawniać tego faktu, niekiedy bezpodstawnie obawiając się nawet, że może to rodzić dla nich konsekwencje prawne.

M. R. oświadczył, że nigdy nie sprzedawał marihuany K. K. (1). Ten zaś w swoich zeznaniach zdecydowanie zaprzeczył, by taki środek odurzający od oskarżonego nabył. Tych twierdzeń nie sposób jednakże obdarzyć przymiotem wiarygodnych w świetle konsekwentnych zeznań D. G., który wskazał, iż latem 2013 roku przyjechał wraz z K. K. (1) do mieszkania oskarżonego i widział, jak jego kolega kupił marihuaną, płacąc za nią 40 zł (**k. 460 i 161**). Przesłuchana w charakterze świadka M. W. podała (**k. 390 i 1830**), że wielokrotnie przywoziła swym samochodem D. G. i K. K. (1) na ulicę (...) w B., gdzie udawali się oni wspólnie do jakiegoś mieszkania, co przeczy twierdzeniom M. R. i K. K. (1), iż wymieniony i D. G. nigdy razem w mieszkaniu oskarżonego nie byli. M. R. podniósł ponadto, że taka transakcja nie mogła mieć miejsca, bo nigdy „nie zajmował się” marihuaną, ale jest to oczywiście sprzeczne z faktem odnalezienia tego środka odurzającego w miejscu jego zamieszkania.

E. K. zeznał początkowo (**k. 180**), że na początku listopada 2013 roku umówił się przez telefon z M. R., po czym zaszedł do niego do mieszkania i zapytał go, czy da mu 1 gram amfetaminy pod zastaw dowodu osobistego i karty do bankomatu. Pieniądze za narkotyk, to jest 40 zł, miał przekazać później. Oskarżony zgodził się na takie rozwiązanie i wydał mu amfetaminę. E. K. dodał, że w lipcu 2013 roku także kupił od M. R. 1 gram amfetaminy za kwotę 40 zł. Podkreślił, że zeznania składa dobrowolnie i są one prawdziwe. Na rozprawie (**k. 184**) świadek te zeznania zmienił, stwierdzając, że nigdy nie kupił od oskarżonego żadnych narkotyków, ani nie był nimi przez niego częstowany. Oświadczył, że swoje pierwsze zeznania sam wymyślił, czuł bowiem presję ze strony policjantów, którzy takiej relacji

od niego oczekiwali. Nadmieniał, iż podczas jednej z wizyt w domu oskarżonego zgubił u niego swój portfel, w którym znajdowały się dowód osobisty i karta płatnicza.

W ocenie Sądu, zeznania złożone przez E. K. na rozprawie, jak też wyjaśnienia, które na powyższą okoliczność M. R. składał w trakcie drugiego, trzeciego oraz czwartego przesłuchania, nie polegają na prawdzie. Bezsprzeczne jest, że w dniu 21 listopada 2013 roku podczas przeszukania mieszkania oskarżonego znaleziono dowód osobisty E. K., a także kartę, która w świetle informacji uzyskanej z (...) Bank S.A. również należała do wyżej wymienionego. W toku pierwszych przesłuchań E. K. i M. R. zbieżnie przedstawili okoliczności, w jakich powyższe przedmioty znalazły się w mieszkaniu oskarżonego. W tym zakresie ich relacje wzajemnie się uzupełniają i z pozytywnym skutkiem poddają weryfikacji przez pryzmat zasad logiki, jak też wskazań doświadczenia życiowego, zasługując na obdarzenie przymiotem wiarygodnych. Ich późniejsze relacje jawią się zgoła odmiennie – M. R. oświadczył, że nie sprzedawał E. K. amfetaminy, a tylko go nią częstował, podczas gdy wyżej wymieniony i temu zaprzeczył; obaj podnieśli, że w miejscu zamieszkania oskarżonego znajdował się cały portfel E. K., czemu jednak przeczy protokół oględzin zabezpieczonych w toku przeszukania rzeczy i sporządzony w tym zakresie materiał poglądowy; E. K. podał, że swoje pierwsze zeznania złożył pod presją policjantów, ale nie potrafił racjonalnie wytłumaczyć, na czym ona polegała; M. R. oświadczył z kolei, że funkcjonariusze Policji domagali się, by podał, że sprzedawał narkotyki E. K., jednak przeczą temu twierdzenia przesłuchującego go B. P. (**k. 750 i 1600**) oraz zasady logiki: dlaczego bowiem policjanci mieliby żądać od oskarżonego przyznania, że sprzedawał narkotyki właśnie E. K., który nie znajdował się w obszarze ich zainteresowania, a zarazem odstąpić od formułowania takich oczekiwań w odniesieniu do pozostałych osób, które oskarżony wskazywał jako konsumentów amfetaminy?

W toku postępowania w charakterze świadków przesłuchano także M. K. (**k. 200 – 21 i 1600**) oraz E. P. (**k. 480**), ale ich relacje nie wniosły do sprawy nic istotnego i nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia.

Reasumując, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że M. R.:

- posiadał w swym mieszkaniu środek odurzający i substancję psychotropową, czym wypełnił wszystkie ustawowe znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
- trzykrotnie sprzedał innym osobom narkotyki, dopuszczając się tym czynów z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
- sześciokrotnie nieodpłatnie udzielił innym osobom amfetaminy, popełniając występki z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,
- działając w warunkach czynu ciągłego, ułatwił nieustalonej liczbie osób użycie amfetaminy, realizując ustawowe znamiona przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.

W treści wyroku Sąd tylko nieznacznie zmodyfikował opisy czynów zawarte w akcie oskarżenia (doprecyzowując je i poprawiając redakcję zarzutów), po czym wymierzył oskarżonemu: za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uznając, że z racji popełnienia ich na przestrzeni kilku miesięcy i w podobny sposób stanowią one ciąg przestępstw – karę 1 roku pozbawienia wolności, oraz za czyny z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a także za czyn z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., z analogicznych powodów uznając, że stanowią one kolejny ciąg przestępstw – karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Karę łączną, kierując się zasadą asperacji, Sąd ukształtował na poziomie 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd miał na uwadze fakt, że M. R. był już w przeszłości karany sędownie, w tym za przestępstwo podobne, a kolejne występki zaczął popełniać bezpośrednio po uzyskaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia był też fakt udzielania narkotyków wielu osobom na przestrzeni kilku miesięcy. Z drugiej strony, uwadze Sądu nie umknęło, że M. R. jest osobą

uzależnioną od narkotyków i wymaga leczenia. Oskarżony przyznał się do większości zarzutów i złożył wyjaśnienia w przeważającej części zgodne z dokonanymi ustaleniami faktycznymi, w których dodatkowo sam siebie obciążył. Wyraził także skruchę, a z popełniania przestępstw osiągnął niewielką tylko korzyść majątkową. Niewielkie były także ilości narkotyków, których udzielił innym osobom i które zabezpieczono w jego mieszkaniu. Sąd z pola widzenia nie stracił także faktu, że partnerka oskarżonego jest w ciąży (**k. 133 i 182**), zaś w przypadku odzyskania wolności może on liczyć na stałą pracę (**k. 135 i 174**).

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że w przypadku podjęcia skutecznej walki z nałogiem, wobec M. R. nadal można jeszcze zaryzykować pozytywną prognozę kryminologiczną – i warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na 5 lat. Sąd zobowiązał też oskarżonego do powstrzymania się w okresie próby od używania środków odurzających oraz, mając na uwadze fakt, że jest on osobą uzależnioną, a przypisane mu przestępstwa pozostawały w związku z używaniem narkotyków, zobowiązał go do poddania się leczeniu odwykowemu oraz oddał go pod dozór kuratora.

Kierując się dyspozycją art. 45 § 1 k.k., Sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek kwoty 80 zł tytułem równowartości korzyści majątkowej osiągniętej przez niego z przestępstw (40 zł za marihuanę sprzedaną K. K. (1) i 40 zł za amfetaminę sprzedaną E. K. – za drugim razem wyżej wymieniony zostawił oskarżonemu dowód osobisty i kartę bankomatową, które zostały mu zwrócone, toteż w tym zakresie korzyści majątkowej oskarżony ostatecznie nie osiągnął).

O dowodach rzeczowych w postaci znalezionych w mieszkaniu M. R. narkotyków Sąd orzekł w myśl art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Na mocy art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty oraz innych kosztów sądowych, obciążając nimi rachunek Skarbu Państwa. Sąd uznał bowiem, że z uwagi na fakt, iż M. R. nie posiada istotnego majątku oraz nie uzyskuje obecnie dochodów, uiszczenie tych kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Sędzia :